

[Riishøj]

vil jo vokse uhindret. Denne formindskelse skal åbenbart camoufleres ved at medregne multibistanden og hjælpen til SADCC-landene ved opgørelsen af den multilaterale bistand. Hvorfor ikke ærligt sige, at man ønsker at begrænse FN-bistandens andel?

Nok så vigtigt er forslaget om at forvandle statslånene til bundne gaver. Virkningen her og nu er jo, at der kanaliseres færre midler til de fattigste udviklingslande, når bedre stillede ulande slet ikke skal afdrage på statslånene. Systemet nu er jo, at tilbagebetalingerne fra de bedre stillede ulande kanaliseres over til de fattigste ulande. Hvorfor ikke lade omdannelse af statslån begrænse til de fattigste udviklingslande? SF kan ikke medvirke til denne udhuling af fattigdomsorienteringen.

Vi kan heller ikke medvirke til den definition af fattigdomslommeorienteringen – som det så fint hedder – som udenrigsministeren lægger op til. Virkningen bliver jo, som udenrigsministeren selv indicerer, at der skal overføres penge fra landene syd for Sahara til de bedrestillede, især de latinamerikanske og asiatiske, lande. I forvejen er vores ulandsbistand, ikke mindst statslånene, overordentlig spredt på mere end 40 forskellige lande. Mon ikke dette i virkeligheden er et forsøg på ud fra eksportensyn at indynde sig hos bedrestillede udviklingslande, når nu udenrigsministeren foreslår denne nye 2.500-dollar grænse for fattigdomslommebistanden?

Vi mener i SF, at der kan være mange gode grunde til at supplere bruttonationalproduktkriteriet med andre kriterier, som mindst lige så godt udtrykker et lands fattigdom og dets evne til at udnytte bistanden. Der kan være al mulig grund til her og nu at se væk fra den automatiske BNP-grænse for udviklingslandene, som får frataget en stor del af deres nationalprodukt på grund af ekstraordinære forhold, f.eks. ydre aggression og særlige økologiske forhold. Det gælder bl.a. lande som Nicaragua og frontlinjestaterne i det sydlige Afrika. Dette er imidlertid et ganske andet kriterium for fravigelse af BNP-kriteriet end det, udenrigsministeren foreslår.

Jeg hilser velkommen, at Socialdemokratiet nu vil være med til at genindføre projektbistanden til Nicaragua.

SF kan støtte, at der anvendes 5 pct. mindst af projektmidlerne som støtte til pri-

vate organisationers egen projektvirksomhed, men vi må naturligvis afvise, at de private organisationer skal bidrage med egenfinansiering, dersom deres projekter fuldt ud lever op til ulandshjælpens fattigdomskriterium. Vi er jo i øjeblikket inde i en vækst i den samlede ulandsbistand, og i det omfang de private organisationer kan bidrage til ulandsbistanden på den måde og med de målsætninger, som ulandsbistanden har, skal de naturligvis have fuld finansiering.

Det er jo sådan, at der nok ikke i Danmark, som der er i Norge, er tradition for meget store indsamlinger. Navnlig kirkerne i Norge giver meget store indsamlingsbidrag, og i forvejen er de norske private organisationers aktiviteter sammenlignet med de danske højere end de andre nordiske landes. Også det taler for, at vi ikke nu går ind for krav om en egenfinansiering.

Det er jo også sådan, at Danida på grund af personalemangel yder meget store beløb til private firmaers konsulenter, og jeg betragter det, at vi uddelegerer en del af vores ulandsbistand til private organisationer, som en form for god konsulentbistand i vores samlede udviklingsbistand.

I en verden, hvor de rige lande fortsat pålægger udviklingslandene grove handelshindringer, hvor gældsproblemerne har fået et helt uoverskueligt omfang, og hvor de rige landes egen politik driver rovdrift på naturen, er det overordentlig vanskeligt at føre en ulandspolitik til gavn for de fattigste befolkningsgrupper i de fattigste lande. Og det er meget svært at føre en politik til gavn for miljøet.

Vi har den opfattelse, at udenrigsministerens redegørelse trækker yderligere i den forkerte retning, og det er derfor mit håb, at det folketingsflertal, der i sin tid vedtog forhøjelsen af ulandsbistanden, vil standse ministerens forsøg på at udhule fattigdomsorienteringen i vores udviklingshjælp. Jeg er til dels optimistisk efter at have hørt fru Helle Degns tale, men det vender vi tilbage til under forespørgselsdebatten.

Stinus (RV):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for en omfattende og tankevækkende redegørelse. Jeg er ikke i et og alt enig med udenrigsministeren i de synspunkter, der fremføres,